

ὁ πρόσωπον, ὡς γράφει, ἐν τοῦ III λόγου "περὶ ἠρροσευχῆς ἢ ἠρροσοχῆς." Δὲν γνωρίζω ἂν εἶναι ὁ ἴδιος, ὃν ἐξ ἄλλου, ὡς φαίνεται, κινδύμιος ἐδημοσίευσε ὅταν shere ὡς 5^{ον} "ἠδινόν λόγον" εἰς τὰ Orientalia christiana IX, 1, 1927, σ. 77-113. Τοῦτον ὄρων δευροῦσι τινες ψευδογράφον. Ἰσως ὄρων τὸ περιμείχιστον προσωρον ἀνήκει εἰς ἕτερον λόγον, ὃν εὐρίσκω, ἄσως γὰρ τὸν περὶ "ἠρροσευχῆς εἰς τὴν καταλήγον τῷ λόγῳ τοῦ Συριεῶν (ἀνωτ. σ. 299 B) ἐπιγραφόμενον ὡδὲ: "Μεθοδος περὶ τῆς ἱερᾶς ἠρροσευχῆς γὰρ ἠρροσοχῆς", ἀρχή. Τρεῖς εἰς τῆς ἠρροσευχῆς οἱ τρόποι. Τοῦτον τὸν λόγον ἐδημοσίευσεν ὁ ἴδιος ἐν IX, 2, 1928, σ. 97-209. ὁ δὲ M. Jugie ἔγραψε πραγματείαν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου: "Les origines de la méthode d'oraison hésychaste" ἐν Echoes d'Orient, τόμ. XXX, 1931, σ. 179-188.

ἀναλαβόμενος, ἐνδεύμενον ἑώρακέν τινος ἐπι τοῦ θαλασπίου, καὶ μα-
θουῶν τοῦ ἐπιπέτου πάλιν ἑώρακε, εἶδεν ἤφεν ἐν ὅτε καὶ εἶνε.
ἐπι τοῦ μέγιστος αἰῶνος ἐσόμεθα δι' αὐτοῦ, εἰ καὶ αὐτὸν ἔσθ' ἄνθρωπος
ἐπι τοῦ μέγιστος αἰῶνος ἐσόμεθα ἰσχυροῦς ὡς καὶ ὁ χρυσοῦς ἐστίν.
ἐξήντησαν Ἰωάννης γυσιῶν.

Καὶ τὸ πρὸς τὴν θείαν ἐγγράμμευς τε καὶ θαλασπίου, καὶ ὁ ἄλλος
μέγιστος ἑώρακων ἀπὸ τῆς παραθέσεως, ὡς ὄντως ἐστὶν ἡγεμονί-
κος δόξῃ, οὐκ ἔστιν ἄλλος γυσιῶν. ἀπὸ αὐτῆς κορυφαῖος οὐδ' ἔσθ' εἰ-
δέν, καὶ τὸν ἀνεκρίμενον καὶ χρυσοῦ αὐτῆς, καὶ διαγεῖται γυσιῶς
κορυφαῖος διαδήματα. Καὶ τὸ πρὸς τὴν θείαν ἐγγράμμευς καὶ γυσιῶν,
καὶ ὁ μέγιστος Πάππος οὐρόνιον οὐκ ἔστιν ἡγεμονίος κατὰ γυσιῶν;
« Ἐν εὐδὲν ἐσόμεθα, τὸ οὐκ ἔστιν ἡγεμονίος καὶ ἐξ οὐρανοῦ ἐνδύσα-
σθαι. ἑώρακέν τινος: εἶχε καὶ ἐνδύμενος, οὐ γυσιῶν εὐρέθῃ.
ἐσόμεθα. ». Καὶ τὸ πρὸς τὴν θείαν ἐγγράμμευς καὶ τοῦ κατὰ
αὐτὴν ἐνδύμενος τὸν ἀρραβῶνα, καὶ αὐτὸς ὁ Πάππος ἔλαβε κα-
τὰ θεοῦ, ἐξ ἑρμούδατος ἀπὸ Ἰαμασιῶν αὐτῆς; ἐν εἰσὼ κα-
τὰ τὸν θεοῦ γυσιῶν γυσιῶν ἐσόμεθα ἡγεμονίος, ἀπὸ κατὰ τὸν
καὶ τὸν θεοῦ γυσιῶν, καὶ διωκόμενον ἀποσφραγίσας, μέγιστος δὲ βρα-
χίαι τοῦ μέγιστος γυσιῶν γυσιῶν.

Γενν. Παπαῖα, Migne 150, σ 1168-1169

Πόντος ἐὶ δεινὸν καὶ ἀσφόδρον γῆς, καὶ τοῦ θεοῦ δεόμενα καὶ
 βασιλείαν, καὶ μαγος καὶ τὴν γαμψότητα τῆς δείας φύσεως, καὶ
 ἐν τῇ ἀνασταθμῷ αἰῶνι τῶν ἀγίων ὄραβιν καὶ ἀσφόδρον, καὶ
 φωνὴν ἀμύνα καὶ δόξαν τῆς δεόμεως, φάσμα καὶ κίβητα οἱ
 χηνοσαζχόντες αἰρετικοὶ γέγονε καὶ τοὺς μὴ ἀνεχομένους ματ'
 αὐτοῦ ἐὶ τόδειον γῆς ποῦτο βραβηφίαν, ἀλλ' εὐρισκον εἶναι
 φρονούντες τὸν θεὸν ματ' οὐσίαν, καὶ ματ' ἐνέργειαν, οὐ δεόμεν
 εἶναι εὐνοησαντὸντες ἀπειραχγέλλουσιν. Ἄλλ' αἰεχνέδωσαν. Περὶ
 θεοῦ οὐσίας οὐσης, καὶ τῆς ἀμύνα ἐνεργείας: δηλαδὴ τῆς δείας
 κίβητος καὶ ἐγγάμους τούτου.

Φάσμα κοιχαρόν καὶ κίβητα φρονεῖν τοῖς τῆς οὐσίας κατὰ τὴν
 εἰσότητος, καὶ παρασκευάζειν ἀπαρδέντες οἱ μαυόφρονες αἰρετικοί,
 τὸ γάρμα ἀπὸ τοῦ πωτήρος ἐν θαυρ. δεινὸν εὐεῖνο γῆς, καὶ
 δια πωρῶν ἐγγεχθέντες, καὶ καὶ μετὰ αἰδέτες, ἀσφοδρῶν ἐγ-
 γραφῆ καὶ ἀναδέματι κωιδυαεβφίθωσαν. Εἰς τε γὰρ τὴν διά-
 σαφὴς οἰκονομίαν βραβηφίονοι τοῦ θεοῦ, καὶ μισοῦν εἶναι
 φρενοβραβῆς γέγονε καὶ τοῦ θεοῦ δεόμενα, καὶ εἰς κίβητα, καὶ γε
 εἰς οὐκὸς ἔχον, καρασπῶν, αἰὼν ἐὶν Ματέρα, καὶ ἐὶν Νεόν, καὶ
 καὶ Πνεῦμα καὶ ἅγιον. Ἄλλ' αἰεχνέδωσαν καὶ ἡ αἰὼν εἶσιν ἡ δεόμεν τῶν
 κριτῶν. Εἰ δὲ καὶ ἀμύνα οὐκοι ἔεβεν γέγονε δεόμενα, δύο σαφῶς
 γοιδῶν εἶσοι γέγονε εἶναι τοῦ θεοῦ δεόμενα, καὶ μισοῦν, καὶ
 ἄλλην εὐνοῖαν. Ὅσον γιγονεκοῦναι πάντα τοὺς ἐν σαρκὶ μαυό-
 φρους ἀπερβῆναι τῇ ἀσβεθείᾳ.

Ἄλλοτε δὲ τὴν οὐσίαν μαυόφρον εὐνομάζειν μηχανώμενοι, καὶ
 ἀμύνα γέγονε καὶ ἐν θαυρῆν γάρμα γῆς, καὶ οὐσίαν εἶναι τοῦ
 θεοῦ, ἀσφοδρῶν καὶ τούτῃ βραβηφίονοι εἶσοι γὰρ ἀπὸ τῆς
 ἀσσοδρῶν ἐώραται καὶ γῆς εὐεῖνο, δραμῆ γοιδῶν εἶναι κατὰ
 φρονόυ τῆς οὐσίας τῆς θεοῦ. Ἄλλ' αἰεχνέδωσαν τοῦ γέγονος: οὐ-
 δεόμεν εἶσοι ἐν οὐσιαν καὶ οὐσίαν θεοῦ, καὶ θεοῦ γῆς καὶ ἡ

σεως τῆς δειᾶς οὐσίας καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς ἐνεργείας, ἢ καὶ κατ' ὅσον εἶχε σφραγισθῆναι τὰ
Ζηλιαδιστοῦ ἀγῆνας. καὶ οἱ μὲν λατῖνοι ὑπεστήριζον ὅτι ἡ διακρισις ἦν δόγμα, τὸ
δὲ ὀρθόδοξοι ἐδεδίωκαν αὐτὴν ἐραγματικῶς. Πρὸς τοὺς τοῦτο εἶχε εἰσελά Μορφος
ὁ ἔφεσον καὶ ἀποδεικνύει, ὅτι "οὐσία καὶ ἐνεργεῖα θεοῦ ταὐτὸν ἐστί" (ἐν
τῷδ. 388 Ἰηρω, φ. 614^a) "Κεφάλαια συλλογιστικὰ κατὰ τῆς αἴρεσεως τῆς
ἀκινδυνιστικῆς καὶ πρὸς τοὺς λατῖνους περὶ οὐσίας καὶ ἐνεργείας;" καὶ ταῦτα ὑπογραμμο-
μένος κατὰ δεξιὰς τοῦ Παλαμά. τὸν ἀπὲρ οὐσίας λόγον συνηρηοὶ ὁ κληρικὸς αὐλο-
μαθῆναι Γεννάδιος Σχολάριος πατριάρχης κωνσταντινουπόλεως ἐν τῷ 17^ῳ τόμῳ τῆς ἀκτινῆς, Παρίσι
(1931), σ. 106-116 "τῆς δὲ νοητῆς οὐσίας κατὰ τὸ γένος αὐτῆς ἐρώσεσι τὸ κατ' ἑαυτὴν
εἶναι ὑπεστήρικτον, κατὰ αὐτὴν ἐκούση ἐνεργεῖαν. ὁ ὅρισμός δὲ οὐσίας τινὸς νοητῆς,
ἢ καὶ εἶναι ἡ ψυχὴ, ὑπερβαίνει τὸ σῶμα ἢ ἡ ψυχή. ἢ γὰρ ἐνεργεῖα τῆς δυναμικῆς δει-
κνόν, ἢ δὲ δυναμὶς τῆς οὐσίας κατὰ εἶδος" σ. 112 ἐν τῷ 17^ῳ τόμῳ Παρίσι, 1933
ἐδημοσιεύθη τοῦ Θωμά ἀκινδυνιστοῦ "ἀπὲρ διαφορᾶς οὐσίας καὶ τοῦ εἶναι ἐφ' ἑρμηνεύσει καὶ
πρὸς τὴν ἑλλάδα μετενεχθῆναι κατὰ Γεννάδιον Σχολάριον" (σ. 154-326) πρὸς τὴν βασι-
στοχασίαν τοῦ Θωμά διδασκαλίαν οὐκ ἀδελφὴ καὶ ἡ ἀνωτ. ἐπιτεθείσα ἀπὲρ οὐσίας δειᾶς
καὶ ἐνεργείας δειᾶς θεωρίας τοῦ Παλαμά. καὶ εἶναι δεξιὰν ὅτι οἱ κληρικοί βεβαίως
καὶ ἀκινδυνὸς δὲ ἀπεστήριξαν. ἰσχυρῶς καὶ ἐρωτήθησαν κατὰ λατῖνων ἠμύθηροι.
ἐκ τῆς ἐπιπέδου ὀλίγα ἐγράφη περὶ τοῦτο ^{τὸ διδασκαλικὸν ἔμα καὶ φιλοσοφικὸν θεμὰ} ἐβασίλειαν Ἰηρῆσαν ἀπὲρ ἰσχυρῶς
καὶ ὁ ἀποστροφιστικὸς ἠὲ ἡ ἐνοσίσημον διατριβὴν του: "Le problème de la simplicité
divine en orient et en occident aux XIVe et XVe siècles. Grégoire Palamas.
Duns Scot, Georges Scholarios." Λονδ. 1932. 64 σ. 43-50. ἐπὶ ταῦτα ἀσπασθῆναι ὅτι
οἱ θεολογούντες σύγχρονοι γὰρ οὐκ ἐννοοῦν τῆς δειᾶς οὐσίας καὶ ἐνεργείας
αὐτῆς ἢ τοῦ εἶναι καὶ ἀσπασθῆναι καὶ ἀμέριστον καυτέσει τὸ εἶναι ἰσχυρῶς
ζουσι διὰ τοῦ ὅρου simplicité divine (ἢ ἀνωτ. τὰ σχετικὰ χωρία τῶν ἑλλήνων πα-
τρῶν)
! ταῦτα κεφάλαια ταῦτα ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ W. Gass-M. Heinze ἐν τῷ "Die Mystik
des Nikolaus Cabasilas vom Leben in Christo". Leipzig 1899, ἐν τῷ Β' μέρει, Appen-
dix secundum, "Μάρκου ἀρχιεπισκόπου ἔφεσου. ἢ ἀπὲρ διειρήσεως δειᾶς οὐσίας καὶ ἐ-
νεργείας" θεωματῆ ἀναδύξῃ, μετὰ πολλῶν παραδείγματων, σ. 217-225, μετ' ἃ ἀπολογουδὲ
ἐξέφον κεφάλαιον σχετικὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω: "Περὶ τοῦ δειοῦ φωτός" σ. 225. καὶ ἀ-
κρίστου ἀποστροφῆς καὶ διαχωρισμοῦ. καὶ ἀσπασθῆναι τὸ σχετικὸν τούτω "περὶ τῶν πνευ-
ματικῶν χαρισμάτων" ὅπως συνδέει ὁ θεὸς ἀσπασθῆναι: "ἐπὶ τὸ δειὸν τοῦ φῶς ὑπερ-
φύσιν μετέχεται καὶ ὄραται καὶ ἄλλο κατὰ τὸ αἰσθητὸν εἶναι φῶς, οὐκ καὶ ἡ τοῦ θεοῦ οὐ-
σία καὶ ἡ ἀσπασθῆναι γῆναι καὶ τὰ τῶν δυναμικῶν ἐνεργήματα. καὶ ἀσπασθῆναι τὰ
χαρισματα πάντα ὑπερφύσιν εἰσπίνονται τοῖς ἀσπασθῆναι καὶ ἄλλα κατὰ τὴν ἡμετέραν εἰσι-
φυσικὰ καὶ διὰ σαυτῆς ἀσπασθῆναι (ἢ ἀσπασθῆναι). καὶ γὰρ ἡ ζωὴ πᾶσα τῶν

μερ. 55: "ὅπως οἱ ὠροφῆται ἐναντίαςτο"

8

εἰ δὲ τῶν τῶν ὠροφῆται ὁράσεις, σχηματισμοὺς τε καὶ αἰσθημα-
τικὰς διὰ φαντασίας καὶ ἀμοχουδίας φυσικῆς γεγονῆσθαι ἵπποκράτους,
οἷοι εὐρύω τοῦ ὁδοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἀληθείας ἰσχυροῦς φέρουσαι σ. 179 B
■ ἢ εἴ, φασὶν οἱ πατέρες ὅ ἐν λόγῳ τῆ φωνῆ ἐδέχθη αἰεὶ δι' εἰσπνοῦς ῥίνος
ἔνδον καρδίας ἐδειχέσθαι προσέχεσθαι καρδῆς καὶ ἀρρεμβάσως μίση
τὰ τῆς εὐχῆς προσέχων καὶ μελετῶν καὶ διανοούμενος ῥήματα ἵχον
τὸ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γι' ἐ τοῦ θεοῦ ἐγένεσόν με ἄχρι φωτισμοῦ το-
ῦ ἐν καρδίᾳ..." σ. 804 A.

Μέθοδος ἡ μανίαι ἀφίβις ἀφ' ἑνὸς αἵρουμένων ἡούχη, βίωται
ἡ μονασίω, περί τε ἀγωγῆς ἡ πόλιτέας ἡ διαίτης αὐτῶν. ἐν με-

φαλαίοις ἐματόν". Μιγνη 147 σ. 635-812. (ἀνασκητὴσαν υἱόλοι ἀναμα-
ζήκων πατρὸς: ἀντίγραφον
βιβλίου 1782)

α. "Περὶ τῆς δι' ἁγίου πνεύματος τοῖς θιτοῖς ἐνωθάρχουσιν δειάτη
ὑπορφουὸς δωρεὰς ἡ χάριτος;" Μιγνη 147, σ. 636.

η. "Ὅτε ἀρχὴ πάσης δασφίους ἔργασίας ἡ μετὰ τὴν εὐαγγέλιον τῶν
στόματος τοῦ κυρίου ἡμεῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ μετ' αὐτῆς ἡ ἕξ αὐτῆς
ἀνατέλλουσα εἰρήνη ἡ ἀγάπη;" σ. 644

γ. "Ὅτε ἐπιτόως τοῖς ἁγίοις ἡμεῶν παφάσι ^{διώρισται} τῆς μετὰ τοῦ ἐνοικουῦντος αὐ-
τοῖς ἁγίου πνεύματος ἀρροσεύχεσθαι ἡμᾶς εὐλὸν κύριον ἡμεῶν Ἰησοῦν

Χριστόν ἡ παρ' αὐτοῦ ἕλκεῖν τὸ ἔλεος;" σ. 649. (πβλ. "ὁ μίνων ἐν ἐ-

μοὶ καὶ ἐν αὐτῷ οὐδὸς φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτε χάρις ἐμοῦ οὐ δυνα-
θε ποιεῖν οὐδέ).

ἡ κατ' αὐτῶν σ. 681 τοῦ χρυσοστόμου διὰ τὸ Κ.Ι.Χ. ἔργα
ἡ κατ' τοῦ κτλ. Ἰωάννου "δι' εἰσωνοῦς περιπότος ἡ προσευ-
χή, δὲ τῶν 5 ἡ Πουχίου)

η. "Ὅτε δὲ τὸν νεφῶς ἡφειν ἔδῃγοντα. ἡ μάλλον τὸν ἀρχάριον κα-
θῆσθαι κατὰ γε τὸν παρὸν τῆς ἀρροσεύχης ἐν ἡσυχῇ ἡ ἀφεγγεῖ

οὐκίσησιν διὰ τὸ οὐκὸς τὸν γε τὸν ἡ τὴν δλάνοιάν τῶν ἀσὸ μῆ-
ρους συνάγεσθαι φουσιπῆς;" σ. 681. "ἡ ὁ τὸς ἐμὴν ἄλων ἀσὸ

μέρους γαληνιάν ἡ κορὸς ἐαυτὸν εἰσθε συνάγεσθαι, ἡ φησὶν ὁ μεγὰς
Βασίλειος: "Ἰησοῦς μὴ σκεδανύμενος ἐπὶ τῷ ἔξω μὴδὲ ὑπὸ τῷ αἰσθη-

τηριῶν ἐπὶ τὸν κόσμον διαχεόμενος ἐωανεῖσι ἀρὸς ἐαυτὸν;" σ. 684
ηδ. "Ὅτε ἀρὸς τὸν πάντων διὰ τοῦ κυρίου ἡμεῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ τῆς

λοῦ ἁγίου αὐτοῦ ὀνόματος μετὰ πίστει ἐν καρδίᾳ ἐπιπλήσσει τὸ ἀόμ-
βαστον εὐχορηγεῖται συνεργεῖ δέ τῶν ἡ ἐν καρδίᾳ δι' εἰσωνοῦς ~~τῶν~~
ρενὸς φουσιπῆ μέθοδος..." σ. 684.

ηδ. "περὶ τῆς ἀρρηβάντου ἡ κλαδάς καρδιακῆς ἀρροσεύχης ἡ τῆς
ἕξ αὐτῆς κητομένης δόξης;" (σ. 736 Δ. ἀντίγραφον σ. 737 Β. μέχρι τῆς

ἡ ταῦτα εἶναι πικρότερα τῶν ἀρχαίων πατρῶν ἀσὸς ἕρπαι τῶν πρὸ τοῦ ὁ αἰῶνος

Η ησυχαστική ἐν Ἄδῳ, μία τερασία τοῦ 14^{ου} αἰῶνος ^{πνευματικῆς} κλητικής ἀ-
 ποδυμένη. Συμβολὴ ἐν τῷ ἀναγεννηθῆναι τοῦ μοναχικοῦ βίου. 1
 ΑΓΟΡ
 5.1.2

ὁ ἐφορῆσιος καὶ ἐπεισοῦς ἀρχιερατείας τοῦ μητροπολίτου Καβάλας
 κ. χρυσοστόμου. ἔπειτα ὁ ἀρχιεπίσκοπος (δυστυχῶς) ἔκλον, ἔστω ὡς
 ἀνόητος καὶ χαρμιαῖος¹ δεσποχ. σχολικῶς ἔγραψε διατριβὴν "αἰσθητικὴ
 ησυχαστικὴ καὶ 14^{ου} αἰῶνος ἀποδυμένη καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν ἐπίδειξις
 ἐκείνην μακαριστοῦ ἕνεκα τῷ χειρῶν στοιχείῳ καὶ ἐν τῷ οὐκ οὐκ
 κατώρθωσεν ὁ νεαρός συγγραφεὺς, ὁ ἢ ^{ἦτο} σχεδὸν ἢ οὐ γνωστὸν κατὰ τὴν ἐσο-
 χὴ ποιούμενος χρῆσιν τῶν ἰσχυρῶν μετὰ εὐδυστηρίας καὶ ἐξοστῆ
 αὐτοῦ ἐπέλεξε εἰς τὴν βοήθειάν του, μακροῦ ἔλαττος εἶχε ἰσχυρῶς
 καὶ παρουσιάσει καὶ ἐν τῇ περὶ τῆς γράφειν ἐπιστήμῳ. ³ Διέξοδον
 κρῖνον (γεῖναι ἡμῶν) ἐξήνεγκαν ὁ μακ. Γρηγ. Παωφρακαῖα ἐν τῇ
 Νέα Σιών (τόμ. Δ', 1906, σ. 559-570), ἀλλὰ καίτοι ἀναφέρει καὶ ἰσχυρῶς
 ἰσοροκωμένῳ ἔργῳ ἐν λούτοις οὐδὲν νέον παρουσιάζει. οὗτος ἠδὲν
 το, διότι τότε ἀντιβῶς εἶχε ἰσοβάσει καὶ ἐναίσιμον διατριβὴν ἐν τῷ
 τῷ περὶ Γρηγορίου Παλαμά ἀξιόλογον καὶ εἶχε ἀροκίους τὰς ἀπὸ
 ἀπὸ τῆς ὁμῆς ἀνεξήρητον τὸ ἔδαφος, ἵν' οἱ ξένοι ἐπιμεταλλεύονται
 τὸ δῆμα καὶ διαστρέψωσι μηδενὸς ἀνιχνεύοντος τὸ δῆμα εὐβάσει
 καὶ ἀρθοδοξίας. καὶ ἐξακολουθοῦσι πάντες τὰ πορίζονται ἐν τῇ δοξαί-
 κῃς Αἰσῆς καὶ ἀλλῶν καὶ τὰ παραδικάζωσι τοῦ ησυχαστικῆς, καὶ Μασ-

¹ χαρμιαῖος χαρμιαῖος ἢ χαρμιαῖος, διότι χαρμιαῖος εἶναι χάρις, καὶ ἡσυχαστικῆς. Κερν
 m - Κυρηναία, Σμύρνη - Σμυρναία, Μεσίτη - Μεγεταία, Ἀμύθη - Αὐταία)

² "ἰσοθροιστικῶς καὶ ἰσοσταθμῶν" (εἶναι τὸ γαῖλον ὄνομα τοῦ οὐκ
 ομωτάτου). χαρμιαῖος, δι' ἐνωστικῆς ἐν λείψια (διὰ τὸν διωγμὸν καὶ τὸν οὐκ οὐκ)
 εἶναι τῶν καβάλας, ὅπου ὁ νεαρός ἀρχιεπίσκοπος ἦν ἀρχιεπίσκοπος ἐπὶ
 τῆς τοῦ μητροπολίτου ἑλπίδος

σαμανός, ομφαλοσκόπους κττ. η διδείκται ἐπὶ ἀναμασίνε τὰ βαρ-
χαμνὰ εἰκὴνα φληναφήματα¹. ἢ ὅρμη οἱ ἁγιορείται διακρύβουσι
ὑπερβαλόντες τὰς ἐρεσκερίας τῷ λοιούτῳ ἀμυήτῳ δεοχόμῳ - καί
ἐπαι δυσωχῆ οἱ πλείοντι τῷ τρωτέρῳ - " τῷ δυσχερεσιάνῳ τῶ-
ντι ἐπισημῶν τῷ ἐπιστημῶν... δι' ἧς ὁ ἄνθρωπος φονεύει θανασίμῳ
τὸ κακόν ἐν ἑαυτῷ... ἐποιονευμαλούται ἢ φραγμαποποιεῖ ἐπὶ τὸ αὐτῷ
τῶν ἰδεῶν κῶμον ἀνακτῶν τῶν ἀπολεσθεῖσαν δεῖον ἐν τῷ βασιλείῳ
τοῦ πνεύματος, βεβαίως δὲν ἀδελφιαὶ αἰθάδῳ ἢ ἀπαιδεύτῳ οἱ ἀμύ-
ηλοι, ἀλλ' οἱ διὰ μακρῶν ἀγόνων ἢ ἠρωτίεως προσονήσῳ ἀνεγδόντες
... ἐπὶ τὸ ἕψος τῶν τεχνώσεων..." ἢ ἀσπυμαλον δέ οἱ ἁγιορείται τῶν
βαρλααμιτῶν Σαβεργιανῆ, Ἀρειανῆ ἢ Ζωιτιουρείους.

Τὰς πληροφορίες ὁ συγγραφεὺς ἀφίεται ἀπὸ εὐθείας ἐν τῷ ἰσχυρῶν ἢ εἰνα-
αὐτῶν ὁ Γρηγορῆ ἢ ὁ Κανταπουσίητος, δύο ἀνὴρ τεχνῶν ἢ ἀνεγμάχομε-
νο ἢ ἀπὸ τῶν ἡουχασίας, ἀλλ' ἢ ἐξ ἀκριβῶν τῶν ἐρηθείας διευ-
κολύνεται ἐνταῦθα διὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Μεγ. τοῦ Χριστοῦ ἐκκη-
σίας, ἢ ἐπὶ τούτῳ συνερόλησεν ἐν κώμα τρεῖς μεγάλα συνόδους (1341,
1347 ἢ 1350). Οἱ ἁγιορείται συμμετέσχον προσωπιτεῶν τῶν συνόδων ἐπι-
μεγαλῶ ἔχοντις Γρηγόριον τὸν Παλαμῆ ἢ ἀποφερέστερον ἐν τοῖς λόγοις²
ἢ κατέδεσαν κατέδεσαν τὴν βαδυσιώχαστον ἢ δαιμασίαν ἀεθολο-
γίαν, ἢ ἐπιγράφεται ὡδε: " ἁγιορευτερεῖος τόμος ὑπερ τῶν ἱερῶν ἢ

¹ Βλ. Γρηγορῶν Ρωμ. ἱστορ. IX, 10. σ. 556-7. ὡσερ ἢ αὐτὸς ὁ λατινόφωνος ἱστορι-
ογράφος ἀνδιᾶται: " Μετὰ τὴν ἐσπίουχτον δὲ ἀποσχέρησιν ἐν τοῦ ἀδῶ ὁ Βαρ-
λααμ κατέφερον ἐπὶ βασιλεύουσιν βάλκῳ μακρόθεν κατὰ τοῦ ἡέλου τῶ ἡου-
χασίῳ " οὐ μόνον ομφαλοφυχίας ἢ οφθαλομένης εὐχῆς τῶ Παλαμῆ ἐρηθείῳ,
ἀλλ' ἢ ἢ ἢ φρασφίμου δολογίας..." (αὐτ.)

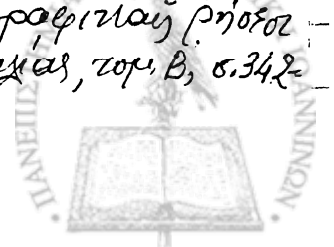
² Κουμῆ Βλάχου διακόνου, " Ἡ χερσόντησ τῶ ἁγ. ὁρους ἀδῶ ". Βήθος, 1903, σ. 62.
Ἐπιθε βραχίλιαν συνόδου ἐν τῇ ἡμετέρῳ " ἱστορία τοῦ ασηνητισμοῦ " Ἰνδία,
1929, σ. 103. Ἐπειτα ἢ οχολήδῳ ἐμτενέστερον ἢ ἐξημερίβωσα πολλὰ ὡσερ ἢ
νοεράς ἀρροσεχῆς σχολιάζον τῶν ἑλληνιστῶν γεγραμμένης βίβου τοῦ οἴτου Μα-
ξίμου τοῦ Κανουμαχουβίς ἢ ἐμασταχῶ διαμνημονεύω

ουχαζόντων διά τούς ἐξ ἰδίας ἀπειρίας ἡ τῆς τῆς ἐπὶ τοὺς ἀγιογραφείας ἀδετούσας τὰς τοῦ πνεύματος μυστικῆς ἐνεργείας ὑπείττον ἡ λόγος ἐν τῷ κατά πνεῦμα ζῶσαν ἐνεργουμένας¹ ἡ δι' ἔργων φανερουμένας, ἀλλοῦ διὰ λόγων ἀποδεικνυμένας."²

κατὰ περὶ τῶν ταύτων, κατ' ἣν ἡ δουρικὴ ἐπιμητοία μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς σταυροφορίας ἠλοιομαζέτω ἀπὸ 200 ἐτῶν τὰ δῶσα ὑφαιαίαν θεολογικῶν ἐπὶ τὴν ἀνατολικὴν μάχην ἡ εἶχε καταρδάσει τὰ διακρίση τοὺς θεολόγους ἡ τὰ νάμη σχέσηε ἐν αὐτῇ τῆ βασιλευούση. ἔσαδε δευτὴν ἦσαν κείρω τῆς ἀρχῆς ἡ οἱ ταπεινοὶ τοῦ ἁδῶ ἀσυνταί ἀσυναγόνιστοι εἰς τὰς θεολογικὰς συζητήσεις ματῆμον καίριον τραῦμα ἡ ἐταπεινώσαν τὴν ἐαηρμένην αὐτῆς ὄφρον. ἡ πνευματικὴ ἀπόστασις τοῦ Βυζαντίου. τὸ φρούριον τοῦ οὐρανογειτονος ἁδανος ἔμενε ἀσὸρδῶλον. ἡ ἡ ἀγῶνι τούτῳ ἀφαιεῖ ἀξόνται οἱ μὲν ἡ ὀσάδοι τοῦ σκοτατισμοῦ ἡ ἀρθοδοξισμοῦ, οἱ δὲ τῶν μυστικισμοῦ ἡ ἀνατολικῆς θεοσοφίας, ἄλλων λῆξεν. οἱ ἡ δειρητικῶι, οἱ δὲ ἐνοῦντες τῆ θεωρία ἡ τῆ ἀράξιν. Ὁ μυστικισμὸς οὐτος μετ' ὀδῶν ἡ ἐν τῇ Δύσει ἡ ὁ ἀββᾶς ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ Μολίνος τῷ 1675 ἐξέδοτο τὸν "Πνευματικὸν ὄδηγόν" (Quida spiritual) ἀλλὰ ἄρῳς κατεωσῆ κῆθη ἀπὸ τῆ Ἰησοῦλου ἡ τοῦ ἰσάδα Ἰνκουεντίου (τοῦ φίλου του) ἡ τοῦ Βουσσῆ ἐτου. διὸ τῷ 1687 ἐν ἰσὸβιον ἐριτῆν. κατεδιδάσθη. ἡ ἀνατολικὴ παράδοσις ὑδάρχει ἀγνή ἡ κατὰ εἰς τὰ ἔργα τοῦ γε ἱεροῦ Ἀγιοσπίνου τὰς "Ἐξομολογήσεις"³ ἡ τοῦ Θωμᾶ ἀ Κέμπις, "Περὶ μιμήσεως Χριστοῦ" τοῦ ἐν τῶν

¹ ὁ λόγος ἐνταῦθα περὶ βαρλαάμ, ἀμεινδίνου ἡ τῶν ὀσάδων αὐτῶν, τοῖς ἴστοις Μασσαλιανοῖς, ἀπὸ τῆς ὀσίου Μαξίμου βιογράφου Μαμαρίου Μακρῆς γραφῆς διασημωμένων τῆν ἀφῆσιν "ἐν τῶν τοῦ Θεοῦ χάριν ἡ δόξαν ἀδετούσαν ἡ τῆ ἐκτίσθη φύσει ἡ μακαρία κτιστὰς ἐνεργείας, ὡσαύτως κῆρας ἀφαιεῖσσαν, ἔμπρὸς ἀν' αὐτοῖς οἱ ἔλληνες εἶπεν ἀνάσχοιτο" (βλ. Ἰστορ. ἀσκητισμοῦ, σ. 103 σημ. 4)

² ὁ ὄρμος οὗτος συνταχθεὶς ἐν ἰστοιεύει, ἀπὸ τοῦ Πατριᾶ ἀνακαρυσία διάζωηρῶν Χρυσῶν τῆν ἡψιχὴν ἰδεολογίαν τῶν ἡσυχαστῶν ἡ διανδίζετα γραφικῶν ῥήσοσι ἡ κατεριμαῖ μαρτυρίας περιεχῆσθη ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς φενομαχίας, τομ. Β, σ. 342-346, ἡ ἡ ἐν τῇ παφῶν. Μιχαῆ, τομ. 150, σ. 1225-1236.

των μουσιών το εν τῷ ἄνω ἀναγενήσῃ.¹ Λίαν εὐφρόδεντα ἡ
 παρ' ἡμῶν ἐν τῷ ἄνω ἐγένοντο ἀμφότερα τὰ μουσιολογικὰ τὰ αὐτὰ πο-
 τήματα. Τὸ πρῶτον μεταφράσθη λίαν ἐντορίς ἐν τῇ ἑλληνιστικῇ γλώσ-
 σῃ παρὰ τὴν ἡουκαοσιανὴν ἔκδοσιν ἐπὶ τοῦ λαγοιῶτου μοναχοῦ Προ-
 χόρου καὶ ἐξέδοθη τῶσις ἐν Κισόγιε τῷ 1799.² ἀλλ' ὁ Γεννάδιος ἀποδίδει
 τὴν μετάφρασιν ἐν τῷ ἀδελφῶν τοῦ Προχόρου Δημητρίου Κυδωννῆ, τὸν ἐ-
 ξαίρειον ἑλλητιστῶν, ἀλλὰ μὴν καὶ Βαρλαάμ (πάντου) ἐν τῇ μετενύχθῃ.³
 Ὅθεν ἐν τῷ δέξῃ 394 ὑπάρχει μετὰ τῆς ἐξῆς ἐπιγραφῆς: "Ἐχαί δευρη-
 τικαί καὶ ἐρωτικαί αἰ καλούμεναι μετόλογοι τοῦ μεναρίου αὐγουστίνου
 τοῦ ἐπισκόπου Ἰωάννου ἐρμηνευθεῖσαι παρὰ Δημητρίου τοῦ Κυδωννῆ",
 Πλήρη ἔκδοσιν ἐξέδωτο ὁ δόκιμος ἐγγένιος Βούλγαρος

¹ Ἡ ἰσχυρὴ γαλλικὴ μετάφρασις εἶναι ἡ τοῦ ἀββῆ F. de Lamennais, "Lim-
 itation de Jesus-Christ, traduction nouvelle avec des reflexions à la fin
 de chaque chapitre, quarante-quatrième édition", Paris 1849. Ματ' εἰδέναι
 καὶ βασιλῆ τῷ Michel

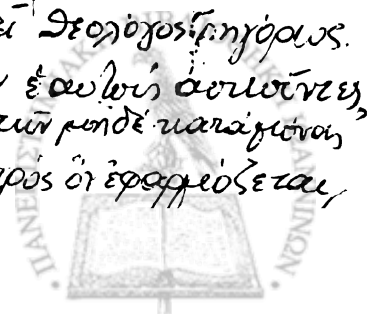
² Ἰωάννης ὁ ἐκ Κέμων. Ἐρμηνεία εὐσεβῶν τοῦ ψυχωρεολάτου καὶ δαυμασιῶν δι-
 ατοῦ περὶ μνήσεως Χριστοῦ ὀνομαζομένου, μετὰ σόχασιν ὡνευματικῆς καὶ μα-
 τανυζίν ἐξ ἡμετέρας μεγάλας, ἀφιερωθεῖσαι τῷ ὑψιμόλω καὶ γαλλοποιῶν
 αὐδίνῃ καὶ ἡγεμόνι τῶσις Οὐροβραχίας κ. κ. Μιχαὴλ Δαυμοβίση-τὸν
 ἀρῶν τῶσις καὶ μετ' ἐπιμελείας τῆσις διερῶσις ἐνεκίησιν 1748,
 16^{ος} σ. 519. Ἡ φράσις ὅταν δηλώσῃ καὶ μαθηματικῆς. Ἡμεροῦθησαν 5-6 ἡμέρας
 ἐν μαδαρωσῶν. ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἔχω τῷ Μιχαὴλ μητρ. Κυρινδίας (εἶτα ἀρχικῶς Ἀμερικῆ)

³ Ὁ Πρόχορος Κυδωννῆς κατ' ἀρχὰς ἦν ὡλεμιστὸς τοῦ Πατριάρχου ἐπὶ μετὰ τὴν
 ἡγεμόνι καὶ αὐτοκρησίας τῶσις ἀποτῆσθαι τῆς ἐπιγραφῆς τῆς ἐπιγραφῆς ἀποδοτικῆς, Ἡμεροδίου ὁ

³ Γεννάδιος Σχοχάριος "Ἐκείνη", τομ. ΙV, σ. 328. Ταυτοῦσι παρὰ Δοσιδῶν, τομ. Α' σ. 48.
 τοῦτο ἡμεροδίου ἐρμηνεύσῃ ὁ μαθητὴς καὶ δαυμασιῶν μου Γεννάδιος, ὁ δὲ ἐπιγραφῆς ἔγρα-
 φει ὅτι ἀποτῆσθαι ἐπὶ τῇ ὀρθοδοξίᾳ ἐπὶ τὸ ὄνομα (δηλ. γαβῶν τὸ μοναχικὸν σῆμα
 παρὰ τῇ γυναικί μου). Κρομμ. Α', 199. καὶ ἡ αὐτοκρησία εἶναι ἴσως, ἡ ἐν Acta patri. Α', τοῦ 1369 ἐάν
 δὲ ἡμεροδίου ἡ ἀνορθογραφία τῆς ἡμεροδίου.

· Εν τού αρχικού ὄρου "αναχώρησι" ἐπιφέρει ὅτι ὁ μοναχικός βίος καθε-
 ρώθη ἢ ἀσκητικὸς ἐν τού τοῦτο, ἢ ἀσκητικὸς μακρὰν αὐτοῦ ἐν ἐρή-
 μους καὶ ὄρεσι. τούτο δὲ μαρτυρεῖ τὸν ζωηρὸν ἐνδοξασμὸν τῶν ἐρη-
 τικῶν ἐκείνων χριστιανῶν καὶ τὴν τελείαν αὐτοῦ ἀφάντησιν καὶ ἀσκητικὴν καὶ
 σωματικὴν ἀναγνῶσιν καὶ ἐκείνων ἀσκητικῶν. δηλαδὴ πᾶσιν ἑστὶν ἡμεῖς
 τῶν ἀσκητικῶν ἀσκήτων, ὅθεν καὶ ἀσκητικὸν ἐκείνην τὸ σπῆμα τῶν μοναχῶν
 ὁποῖός τις βίος ἔχει ὅπως ἀσκητικὴ καὶ μεσομετρίως, μετὰ ἑστὶν ἡμεῖς
 ἀπὸς τὰ ὑπερκόσμια, ἀποσημασθῆναι διὰ τῆς πορείας καὶ συνεχούς ἀποσεύχης
 ἀπὸς τὰ οὐράνια. καὶ παύσασθαι ὅπως ἂν ὁρῶσι ἐκείνοι ἀσκητικὴν ἐν-
 στάσιν καὶ ἐνδοξασμὸν ἀετῶν ἐν ὑμῶν ἡμῶν καὶ ἡμεῖς ἀσκητικὸν ἐν-
 ἡμεῖς οὐρανοπολίται καὶ ὅπως διαρκῶς ἠνωμένοι μετὰ τοῦ θεοῦ ἡμεῖς
 ἡμεῖς ἐν τῷ θεῷ γινόμενοι θεοὶ κατὰ χάριν κατὰ τὴν ἀσκη-
 τικὴν φαρισαϊκὴν δόξαν ἐπιταγήν: "ἐγὼ δὲ εἶπα: θεοὶ ἐστέ, καὶ υἱοὶ ἡμέ-
 ρου παντός." ἔπειτα ὁρῶν μετὰ ἑστὶν ἡμεῖς διὰ τῶν μετὰ ἡμῶν ὁρῶν
 ἐν ἀσκήσει καὶ κοινότητι, ἀλλὰ δὲν ἀσκητικὴ καὶ ὁ ἀσκητικὸς ἀσκη-
 τικός βίος: ἐστὶν ἡμεῖς, ὅτι ἡ μόνωσι ἐκείνην τὸν ἀσκητικὸν, ὅπως ἐν-
 ἡμεῖς ἐν τῇ ἐκείνην ἐπιταγήν τῆς ἀσκήσεως καὶ φιλανθρωπίας ἐστὶν: ἐν
 τῇ οὐρανοπολίται τῶν κοινότητων καὶ συνέστησαν τὰς ἀσκήσεις χριστιανικῶν
 ἀσκητικῶν, ἐν αὐτῶν ἀνεκτίχθησαν οἱ μοναχοὶ δόκιμοι τῆς ἀσκητικῆς ἐστὶν
 ἡμεῖς ἀσκητικὴ εἶναι γινόμενοι δύο ἀσκητικῶν, ἔχει τὸν ἐκείνην καὶ
 ἐκείνην. διὸ εἶναι ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς, ὅταν ἀσκητικὴ ἐστὶν ἐν
 τῷ ἀσκητικῷ καὶ δὲ ἐκείνην ἐν τῇ ἀπὸς τὸν πλησίον ἀσκητικῶν ἡμεῖς
 ἡμεῖς ἡμεῖς καὶ αὐτῶν ἡμεῖς. διὰ τῶν ἀπὸς τὸν πλησίον ἀσκητικῶν, οὐλοῦνται
 ἡμεῖς ἡμεῖς ἐκείνην ἐκείνην ἐν τῇ μετὰ τῶν ἡμεῖς, πορ' ἐν δὲ λαβῶσι τὸ
 ἡμεῖς ἀσκητικῶν ἀσκητικῶν, διαρρήδην ἡμεῖς τὸν ποῦλον μετὰ τῆς βίος ἡμεῖς
 ἡμεῖς ὅτι "οὐαὶ τῷ ἐνί, ὅταν ἡμεῖς οὐκ ἔσθιν ὁ ἐκείνην αὐτῶν" καὶ "ἀσκητικοὶ δὲ δὲ
 οὐκ ἔσθιν τὸν ἕνα" κττ. οὐκ ὀλίγα ἡμεῖς τὰ δὲ τῶν ἡμεῖς ἀσκητικῶν
 καὶ τὰ ἡμεῖς, ὅπως διὰ τῶν ἡμεῖς ἀσκητικῶν ἀσκητικῶν ἀσκητικῶν.
 διὸ ἡμεῖς τῶν ποῦλου βίος καὶ ἀπὸς τῆν δὲ τῶν ἡμεῖς ἀσκητικῶν
 ἡμεῖς ὁ Μ. Βασιλεὺς ἐν τῷ Γ' ἀσκητικῶν, λόγον, σ. 447, καὶ ἀπ' ἐκείνην ἡμεῖς
 ἡμεῖς τὸν ἐκείνην τὸν ἐκείνην ἀσκητικῶν ἀσκητικῶν καὶ τὸν ἀπὸς ὁ ἐκείνην

ῥώνας οὐκ ἐσθώσαν· ἐμφατικὸν γὰρ φροσῆμα εἶναι τὸν τοιοῦτον βίον, ὡς ἀν' ἐκ.
τός εἶναι σονηρᾶς ἰσοφίας". Ἐν αὐτῷ σημαιοφόρος τοῦ κοινωβιακοῦ βί.
ου ἐκλήρξεν ὁ ἅγιος Ὀδωνάσιος. τὸ ἔργον ἐπὶ αὐτοῦ ἦτο κοινωβιακοῦ
βίον τοῦ ἀσκητικῆς καὶ αἰσθητικῆς, οἰκονομικῆς ἐν ἀποχεύουσιν καὶ
θῆρας καὶ σπηλαία διὸ ἐνεκα τῆς σωματικῆς, ἧς ἐπιφοιτᾷ ἐν τῇ Μεσο
γείῳ καὶ ἐλομαίνετο τὰς σωματικῆς αἰμοναί ἦσαν ὡσαύτως ἐν τῇ ἐσθμῶν
καὶ πέραν αὐτοῦ ἐν τῇ Καριανῇ. ἐν τῇ 120 μοναχῶν, οὗς κατώριον
ἐν τῇ σερικῆ καύρα "οἶντε μοναχοὺς ἐξελθῶν τῆς καύρας ἐξελθε
ράφει, ἡσυχάζειν βουλόμεθα, ροχέυεσθαί τε καὶ ἔτος ἀνά κομμομάτων
τριῶν καὶ σίτου μοδίον πέντε" (Meyer, Die Haupturkunden, σ. 1158)

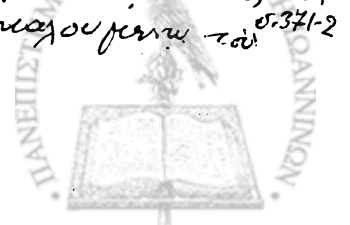

Τα στοιχεία τῶν ἁγίων ἀσκητῶν καὶ ὑποκαθῶν

Οἱ ἁγιοὶ ἀγιορεῖται πρὸς τὴν ὀνομαζομένην κατ' ἀκριβείαν σπη-
 γαῖαν, διότι ὄντως κατοικοῦν "ἠσσηγαίους καὶ ὄρει καὶ τῶν ὀρειῶν
 τῆς γῆς" ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ἔλαβε τὴν ἀδείαν παρὰ τοῦ ἀρχιεπί-
 σκοπῶντος ἐπὶ τὰ "ἐπιμελεῖσθαι" τοῦ ὄρους γέρου, ἀφ' οὗ τὴν τὴν
 τῆς παρεκκλήσεως σπηγῆς καὶ ὑποκαθῶν κατ' ἀρχαίαν εἰς τὰ Μεγανὰ ἐν
 κἀκεῖνον σπηγαίον κείμενον ἐπὶ κἀκεῖνον τοῦ γαλλοῦ Πανδρόμου
 ὄρει μέχρι σήμερον χρησιμεύει κατὰ τὴν παλαιότητα ὡς προσέχων
 ἡ ψυχὴν διὰ τὰ ὑποκαθῶνα φαγητὰ καὶ διὰ τὰ κλύματα. ἔπειτα
 μετὰ τὴν τῆς λαύρας ἀνεγερσίν ἐξέλεξε τὴν μέχρι ἡμῶν ὀνομαζομένην
 "Σπηγαίαν τοῦ ἁγ. Ἀθανασίου" ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ ἀσκητῆρος ὄρειος ἀ-
 κρωτηρίου τοῦ ἀδωνος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὄρειου παρεκκλήσεως ἐπὶ 300
 καὶ πέντε βάρθιμα. ἐντὸς αὐτῆς τῶν ὑποκαθῶν δύο παρεκκλήσεως τὸ ἐν
 μετὰ τὸ ἄλλο καὶ ὑπάρχει πάντοτε πνευματικὸς μετὰ συνουσίας. καὶ ὁ
 ὁμοῦ χρόνος τοῦ ἀθανασίου ποιῆτος ὁ Σηροδοσιμῆτος εἶχε τὸ σπηγαῖον
 ἡσσηγαῖον ἐπὶ τὸν ἀντιᾶδων, ὅπου ἔπειτα ἐκτίθη ὁ ἅγιος Πάυλος. -
 ὅτι σχεδὸν ὅλοι οἱ ἱερῶν τῶν μονῶν ἐν ὄρει κατοικοῦν ἐν σπηγαίᾳ καὶ
 ἀναφέρω ἔτι καὶ μεταγενεστέρῳ τὸν ἅγιον Σίμωνα τῆς Πέτρας. ὁ ἀνεγέρων
 ἐν εἶδει φρουρίου τὴν μονὴν ἐπὶ τοῦ μετεώρου βράχου.

"Μία ἐπίσημη σπηγαῖα σου ἔμενον ὁ ὄρειος Σίμων, ὁ ἱερῶν τῶν μονῶ-
 νος, γράφει σύγχρονος ἱεράρχης, δὲν μισοῦν καὶ τὴν ἀσκητικὴν ὕψος μουρα-
 σμένος ἢ βασιμῶς καὶ ὄν εἶσαι. ἔχει καὶ σου σε βράβειον ὑπὸς τὰ ἐπεῖ. Μία
 ἐπιτοῦκα καὶ ἓνα παραδύναμι στο μοναδικὸ τοῖχος σου εἶναι μετὰ σπηγαί-
 κια. μία πύληνη σπηγαῖα με 4-5 σπηγαῖα τῆς φέρει σὺ σιωπῆ καὶ ὕ-
 γρο σπηγαῖο, σου ὑπάρχει τὰ χρόνια ὁ ἀσκητῆς. ἄλλο ὄρει καὶ βίβη κατὰ
 καὶ ἄλλο καὶ γέρου (ἐπὶ τῆς ἀσκητῆς). Πως ἔμενον καὶ μίση, ἀνοίμεθα σὲ δύο βράχους
 σου καὶ σου σὺν ἀνοχτὸ σπηγαῖα; ... ἔπειτα μίσημε μίση λίγες σπηγαῖα καὶ ἀσκή-
 τῆς ὑπάρχει διασπῆσαι τὰ σπηγαῖα καὶ ἀσκητῆς τὰ ὑποκαθῶνα. Μὰ οἱ ἐξαι-
 κλημένους ἐπὶ τῆς ψυχῆς, ζοῦσαι καὶ τὴν ἀσκητικὴν. Δὲν εἶναι κατὰ τὴν ἀσκητικὴν
 τὸ αὐτὸ ἀσκητικὸν οἱ ψυχῆς αὐτῆς καὶ ἰδοῦν ἐξαισῆ καὶ δεῖα πράγματα σου καὶ σου
 ἀσκητῆς ἀσκητῆς δὲν ἔχου τὴν δύναμι καὶ ἰδοῦν καὶ ἰδοῦν τὴν ἀσκητικὴν φέρει δὲν ἰδοῦν
 οἱ οἱ ἀσκητῆς. ἔτσι ἀσκητικὴ σου ὁ ὄρειος ἔβησε καὶ σου κατὰ τὴν ἀσκητικὴν σου εἶσαι.

νατι βράχον φως δείκνυ. ἐκεί ωάνω σὸ βράχο ἐκείθε ἀρχότερα τοῦ ἀναστῆρα
αὐτοῦ ὡπρὲ τοῦ ὀνομαίου" (αὐτὰ γράφει καὶ ἐπισκέδωται τοῦ ἀγι. ἄρου) ὁ κληρ-
γος καὶ Μοναχὸς βασιλῆς Κυβερνῆτος ~~Κυβερνῆτος~~ ἐν τῇ ἀγορευτ. βιβλιοθήκῃ, ἔτος
ΚΕ', 1960, σ. 371-72 (ὁ τὸν ὄμιον τοῦ ἀγι. ἐν τῷ 13 τῷ μ. Μεγ. Συναξ. σ. 661 ε.)
καὶ ὁ πρὸς φερωνύμου μονῆς ἐν Ἄδω ὅστος Διονύσιος, ἔβησε συνεχῶς φῶς
ἐπὶ τῆς παρακλίας, ὅσως ἀνήγειρε τὴν μονὴν, ἀπὸ τοῦ ὑπερδυσσημαί-
ου τοῦ μικροῦ Ἄδωνος. ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐκείνον τὰς μετὰς σελήνας ἀ-
ποκώρουν ἐπὶ τὰ ἐσπεράσια τῶν σπηλαίων, ὅσως ἔδοξε τοῦ ἀγι. Ἰωάν-
νάσιου τοῦ ἀπαράδεχτου ἐπιμετῆ καὶ ὁ μετὰ δύο αἰῶνας ζήσας ἐν
λαύρα μουσιμοσιδίαστος, ὁ ἀγγελόφωνος Ἰωάννης ὁ Κουμουδέλης,
ὅστος ἀρροσῆδεν ἐν λαύρα νῦν κειμένη τὸν ὀνομαίου διὰ τὰ βόσκηλα ποι-
μνία τῆς μονῆς ἐπὶ τῶν ἀπορφῶν τοῦ Ἄδωνος καὶ ἀρροσῆδες καὶ σπη-
λαίον ἀντὶ τῶν βασανιστῶν ἀναστῶν. ὅταν τῆτος ἀντιπαύθη τυχῶν
καὶ καὶ ἠπαρμόσθη τὰ ἀρροσῆδεν ἐν τῇ μονῇ ἐν φάλλει, δὲν ἠδύ-
νηδεν τὰ ἠουχάσθη ἐντὸς αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξῆλθεν ἐν τῷ ἐγγύτατον κἀδύσθη
τῶν ἀρχαγγέλων καὶ μετὰ ἐντὸς ^{ἀπαρτετακένον} σπηλαίου τῆς γῆς, ὅσως ἠουχῆται
ἐκτείνεται ἐμάνως καὶ ἐν βάθος καὶ ἐν ἄλλοις, κἀδύσθη δὲ ἐν τῷ ἀρροσῆδεν
μόνον δὲ παρὰ τὰς Κυβερνῆτι καὶ ἐσπερίας ἐθανήρξεν ἐν τῇ μονῇ
χαρὶν καὶ διακονίας. ὁ ἀρροσῆδεν τῶν ἀγι. Ἰωάννη καὶ
ἀρχαγγέλων "ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσι καὶ τῶν ὀνομαίου τῆς γῆς;" ἐκεί ἐν-
ριστον τῇ ἀρροσῆδεν καὶ ἀμερροσῆδεν ἠουχῆται. παραδεισῶν
ὄσως διακονίαν. ἐντὸς μετὰ σπηλαίων τὸ σπηλαίον τῶν ὀνομαίου αὐτοῦ καὶ
σπήλαιον ^{καὶ} ὅσως σπηλαίων τῆς μονῆς τοῦ Σουμμεκά (ἀρροσῆδεν)
ἔχομεν σήμερον τοιοῦτον τὸ Μεγά σπηλαίον τῶν Καλαβρύτων ἐν Περ-
πονήσῳ καὶ τὸ ἔσπερας τοῦ Κτέλου ἐν Ρωσία, ὅσως συνέσθησε λαύρα
καὶ μοναχὸς μαθητῆς τοῦ ἀγι. Ἰωάννου καὶ γράμμεν ἐσπερίας ὁ ἠουχῆται
ἐσπερίας ἐν τῇ ἀρροσῆδεν ὅσως ἐθανήρξεν τῆς ἀρροσῆδεν (= ἐπὶ τῆς γῆς).
καὶ ἠουχῆται ἐν τῷ ἀρροσῆδεν τῆς μονῆς τοῦ Σουμμεκά (= τοῦ Μεγά τῶν ὀνομαίου)
ἀπὸ σπηλαίου ἔχει τῆς γενέσθη. Κατακρητικὸν νῦν ἐν τῇ τὸ ἀρροσῆδεν
τὸν ἀπὸ σπηλαίων Καρούλιον ἀπὸ τὸ νότιον ἀρροσῆδεν τοῦ Ἄδω. ἀπὸ τῶν βρά-
χων ὀνομαίου ἀπὸ τῆς βαθείας παρακλίας καὶ οὐ τῶν ἀρροσῆδεν διαμετῆται
καὶ τῆς ἐσπερίας Κυβερνῆτι καὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ἀσκητικῶν καὶ τῆς ἀρροσῆδεν 192 ε.
καὶ τῆς ἀρροσῆδεν καὶ τῆς ἀρροσῆδεν καὶ τῆς ἀρροσῆδεν καὶ τῆς ἀρροσῆδεν 0. 36
καὶ τῆς ἀρροσῆδεν ἐν τῷ κατεσπερίας Πουσῆτι καὶ τῆς ἀρροσῆδεν καὶ τῆς ἀρροσῆδεν 0. 371-2
τῆς ἀρροσῆδεν (ἐσπερίας περροσῆδεν ἐν λαύρα)

Σημειώνουν Μοσχογιάννης, Τ. Ζαχαρίας.
Παύλος Συναξαριών, σ. 855.
Ποιήματα του Σαλαμίτη
in Theozou, 1

πακ 7-8

41x22

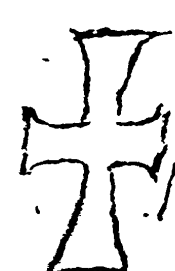
αββα αυρα
εδωκεν η μνη

ΤΗΡΙΑ
ΧΙΣΤΑ
ΧΑΡΚΕ

12x18

ΚΟΚΔΙΕΥ
ΩΡΑΝΤΑΣ

στη αυρα
τριηρα του
αυρατου

πακ 8-16
10cm

19x16

αυρατου αυρατου

ΕΥΗ
ΗΡΑΚΛΕΟΝ)

αυρατου 10x12
αυρατου 7-8x17

ΟΛΥΜΠΟΣ)

ΔΙΟΝΥΣΟΔΟΡΟΣ ΙΣΙΔΟΥΡΟΥ

ΘΕΜΙΣΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ)

ΠΡΕΙΜΟΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ

Μεταγεννη εκεινη αυρατου

